EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON

Brüssel 27.04.2006
KOM(2006) 191 lõplik

2006/0064 (CNS)

Ettepanek:

NÕUKOGU OTSUS

Euroopa Ühenduse ja Vene Föderatsiooni vahelisele tagasivõtulepingule allakirjutamise kohta

Ettepanek:

NÕUKOGU OTSUS

Euroopa Ühenduse ja Vene Föderatsiooni vahelise tagasivõtulepingu sõlmimise kohta

(komisjoni esitatud)

SELETUSKIRI

I. Poliitiline ja õiguslik raamistik

Üks Euroopa Liidu Venemaad käsitleva 4. juuni 1999. aasta ühisstrateegias kavandatud meetmetest käsitles tagasivõtulepingu sõlmimist. 18. septembri 2000. aasta üldasjade nõukogu kohtumisel volitati komisjoni ametlikult pidama läbirääkimisi Euroopa Ühenduse ja Vene Föderatsiooni vahelise tagasivõtulepingu üle. 2001. aasta aprillis esitas komisjon teksti eelnõu Venemaa ametiasutustele. Venemaa väljendas oma valmisolekut alustada ametlikke läbirääkimisi pärast seda, kui ELi ja Venemaa 2002. aasta novembri tippkohtumisel jõuti Kaliningradi transiidi küsimuses poliitilisele kokkuleppele. Läbirääkimiste esimene voor toimus Moskvas 23. jaanuaril 2003. Edasised üheksa koosolekut peeti vaheldumisi Moskvas ja Brüsselis – 27.–28. veebruaril 2003, 13.–14. oktoobril 2003, 24.–25. veebruaril 2004, 21. oktoobril 2004, 7. detsembril 2004, 15. märtsil 2005, 3. mail 2005, 12. juulil 2005 ja 8. septembril 2005. Alates oktoobrist 2004 peeti läbirääkimisi samaaegselt ELi ja Venemaa vaheliste viisalihtsustust käsitlevate läbirääkimistega. Lisaks valmistati ametlikke läbirääkimisi mõnikord ette ekspertide mitteametlikel kohtumistel.

16. septembril 2005 Kremlis presidendi abi Viktor Ivanoviga toimunud kohtumisel õnnestus komisjoni asepresidendi Franco Frattini juhitud Euroopa Komisjoni kõrgetasemelisel delegatsioonil saavutada üldine kokkulepe ning jõuda poliitilisele kokkuleppele viisalihtsustuslepingu ja tagasivõtulepingu lõpptekstide suhtes. Seda lõplikku kompromissteksti arutati süvitsi COREPERi 2005. aasta 21. ja 29. septembri koosolekutel. Seejärel peeti Venemaaga veel viimasel hetkel mõned läbirääkimised, mille raames käsitleti eelkõige tagasivõtutaotlustele vastamise tähtaegu. Üldasjade nõukogu kohtumisel 3. oktoobril 2005 kiideti mõlema lepingu lõpptekst heaks ning päev hiljem tehti seda ka ELi ja Venemaa tippkohtumisel. Tagasivõtuleping ja viisalihtsustusleping parafeeriti (esimesel ja viimasel lehel) Vene Föderatsiooni ja ELi alalise partnerlusnõukogu troika justiits- ja siseküsimustes peetud Luxembourgi kohtumisel 13. oktoobril 2005. Kahe lepingu terviktekstid parafeeriti ametlikult Moskvas 4. aprillil 2006.

Liikmesriike teavitati ja nendega peeti korrapäraselt nõu tagasivõtmist käsitlevate läbirääkimiste kõikidel etappidel – nii mitteametlikel kui ka ametlikel.

Ühenduse poolt on lepingu õiguslik alus Euroopa Ühenduse asutamislepingu artikli 63 lõike 3 punkt b koostoimes artikliga 300.

Lisatud ettepanekud moodustavad õigusliku vahendi tagasivõtulepingule allakirjutamiseks ja selle sõlmimiseks. Nõukogu otsustab kvalifitseeritud häälteenamusega. Vastavalt asutamislepingu artikli 300 lõikele 3 tuleb lepingu sõlmimisel Euroopa Parlamendiga ametlikult nõu pidada.

Lepingu sõlmimist käsitlevas ettepanekus on kehtestatud sisekord, mis on vajalik lepingu konkreetseks rakendamiseks. Selles on muu hulgas sätestatud, et lepingu artikli 19 alusel moodustatud tagasivõtmise ühiskomitees esindab ühendust komisjon, keda abistavad liikmesriikide eksperdid. Artikli 19 lõike 5 kohaselt võib tagasivõtmise komitee võtta vastu oma töökorra. Nii nagu seda on tehtud siiani ühenduse sõlmitud muude tagasivõtulepingute puhul, esitab komisjon oma seisukoha selles küsimuses pärast nõupidamist nõukogu määratud erikomiteega.[1] Muude ühiskomitee tehtud otsuste kohta võtab ühendus seisukoha

asutamislepingu kohaselt.

II. Läbirääkimiste tulemus

Komisjon on seisukohal, et nõukogu läbirääkimissuunistega seatud eesmärgid on saavutatud ja tagasivõtulepingu eelnõu on ühendusele vastuvõetav.

Protokolli lõpliku sisu võib kokku võtta järgmiselt:

- Lepingul on 8 osa kokku 23 artikliga. Sellel on ka 6 lisa, mis on lepingu lahutamatud osad, ja 4 ühisdeklaratsiooni.

- Lepingus (artiklid 2 kuni 5) sätestatud tagasivõtukohustus põhineb täielikul vastastikkusel ja see hõlmab nii oma riigi kodanikke (artiklid 2 ja 4) kui ka kolmandate riikide kodanikke ja kodakondsuseta isikuid (artiklid 3 ja 5).

- Kodanike tagasivõtukohustus (artiklid 2 ja 4) kehtib ka endiste oma riigi kodanike suhtes, kes on kodakondsusest loobunud, kuid ei ole saanud teise riigi kodakondsust või elamisluba. Artiklitele 2 ja 4 on lisatud ka kodakondsuse äravõtmist käsitlev ühisdeklaratsioon.

- Kolmanda riigi kodanike ja kodakondsuseta isikute tagasivõtukohustuse (artiklid 3 ja 5) suhtes kehtivad järgmised eeltingimused: a) tagasivõtutaotluse esitamise ajal on asjaomasel isikul taotluse saanud riigi väljastatud kehtiv viisa ja isik on riiki sisenenud otse selle riigi territooriumilt või b) tagasivõtutaotluse esitamise ajal on asjaomasel isikul taotluse saanud riigi väljastatud kehtiv elamisluba või c) asjaomane isik sisenes taotluse esitanud riigi territooriumile otse selle riigi territooriumilt, kellele taotlus esitatakse. Need kohustused ei kehti isikute suhtes, kes läbivad riiki transiitreisijana lennujaama kaudu, ega ühegi isiku suhtes, kellele taotluse esitanud riik on kas võimaldanud viisavaba sissepääsu või andnud pikaajalise viisa või elamisloa. Terminit „otse sisenemine“ on selgitatud ühisdeklaratsioonis.

- Vastutasuks Vene Föderatsiooni nõustumise eest eespool nimetatud tagasivõtukohustusega kolmandate riikide kodanike ja kodakondsuseta isikute puhul (artiklid 3 ja 5) nõustus Euroopa Ühendus Venemaa taotlusega hakata neid kohustusi täitma kolm aastat pärast lepingu jõustumist (artikli 23 lõige 3). Selle kolmeaastase üleminekuperioodi jooksul kohaldatakse lepingu artikleid 3 ja 5 ainult kodakondsuseta isikute ja nende kolmandate riikide kodanike suhtes, kellega Vene Föderatsioonil on sõlmitud kahepoolsed tagasivõtulepingud või -kokkulepped.

- Vene Föderatsioon nõustub ELi ühtse vormi kohaste reisidokumentide kasutamisega nende isikute väljasaatmisel, kelle tagasivõtutaotluse ta on heaks kiitnud (artikli 3 lõige 3).

- Lepingul on transiiti käsitlev jagu (artiklid 14 ja 15 koostoimes 6. lisaga).

- Lepingu III jaos (artiklid 6–13 koostoimes 1.–5. lisaga) esitatakse tagasivõtukorra tehnilised sätted (tagasivõtutaotlus, tõendid, tähtajad, üleandmise üksikasjad ja

[1] Nõukogu määras 19. detsembri 2002. aasta otsusega tagasivõtmislepingute üle peetavatel läbirääkimistel komisjoni abistama ja nõustama rände- ja väljasaatmise küsimustega tegeleva töörühma (nõukogu dokument 15649/02 MIGR 143).

transpordiliigid). Teatav menetluse paindlikkus tuleneb sellest, et tagasivõtumenetlust ei tule rakendada, kui tagasivõetaval isikul on kehtiv pass ja juhul, kui ta on kolmanda riigi kodanik, siis ka selle riigi kehtiv viisa või elamisluba, kes peab ta tagasi võtma (artikli 6 lõige 2). Artikli 6 lõikes 3 on veel üks tähtis menetlus, niinimetatud kiirkord, mis lepiti kokku nende isikute suhtes, kes on kinni peetud piirialal, s.t kuni 30kilomeetrisel alal alates liikmesriigi ja Vene Föderatsiooni vahelisest maismaapiirist, või siis liikmesriikide või Vene Föderatsiooni meresadamate ja rahvusvaheliste lennujaamade territooriumil. Kui tavamenetluse puhul on vastamise tähtaeg 25 kalendripäeva, mida põhjendatud juhtudel on õigus pikendada kuni 60 kalendripäevani, siis kiirmenetluse puhul tuleb tagasivõtutaotlused esitada ja neile vastata 2 tööpäeva jooksul.

- Artiklites 16 ja 18 sätestatakse vajalikud eeskirjad kulude ja andmekaitse kohta ning kirjeldatakse lepingu seost muude rahvusvaheliste õigusaktidega.

- Artiklis 19 sätestatakse tagasivõtmise ühiskomitee liikmete määramine ning ühiskomitee ülesanded ja pädevus.

- Käesoleva lepingu konkreetseks rakendamiseks peab Vene Föderatsioon vastavalt lepingu artiklile 20 sõlmima kõikide liikmesriikidega kahepoolse rakendusprotokolli. Erinevalt ühenduse varasematest tagasivõtulepingutest on selle sättega ette nähtud ka võimalus leppida kahepoolselt kokku tagasivõtutaotluste menetlemise tähtajad (artikli 20 lõike 1 punkt f koostoimes artikli 11 lõikega 2). See võimalus on lisatud viimase hetke kompromissina, et tulla vastu nendele liikmesriikidele, kelle sisserännet käsitlevates õigusaktides on ette nähtud 60kalendripäevane või pikem kinnipidamisperiood. Kahepoolsete rakendusprotokollide ja käesoleva lepingu seost on selgitatud artikli 18 lõikes 2.

- Lõppsätetes (artiklid 21–23) käsitletakse lepingu jõustumist, kehtivusaega, lõpetamist ja lisade õiguslikku seisundit. Artikli 23 lõikega 2 tagatakse, et tagasivõtuleping ja viisalihtsustusleping jõustuvad mõlemad ühel ja samal kuupäeval. Samasugune säte on olemas ka viisalihtsustuslepingus. Kuid artiklites 3 ja 5 sätestatud kolmandate riikide kodanike ja kodakondsuseta isikute tagasivõtmisega seotud kohustusi hakatakse kohaldama alles kolm aastat pärast lepingu jõustumist (vt eespool).

- Taani eriseisundit käsitletakse preambulis, artikli 1 punktis b, artiklis 21 ja lepingule lisatud ühisdeklaratsioonis. Lepingule lisatud ühisdeklaratsioonis on kajastatud ka Norra ja Islandi tihedat seost Schengeni *acquis*' rakendamise, kohaldamise ja edasiarendamisega.

III. Kokkuvõte

Eespool esitatut silmas pidades soovitab komisjon nõukogul:

- võtta vastu otsus protokolli allakirjutamise kohta ühenduse nimel ja volitada nõukogu eesistujat määrama isiku(d), kes on volitatud ühenduse nimel kokkuleppele alla kirjutama;
- pärast Euroopa Parlamendiga nõupidamist kiita heaks lisatud Euroopa Ühenduse ja Vene Föderatsiooni vaheline tagasivõtuleping.

Ettepanek:

NÕUKOGU OTSUS

Euroopa Ühenduse ja Vene Föderatsiooni vahelisele tagasivõtulepingule allakirjutamise kohta

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artikli 63 lõike 3 punkti b koostoimes artikli 300 lõike 2 esimese lõigu esimese lausega,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut[2]

ning arvestades järgmist:

1) Nõukogu volitas 18. septembri 2000. aasta otsusega komisjoni pidama läbirääkimisi Euroopa Ühenduse ja Vene Föderatsiooni vahelise tagasivõtulepingu üle.

2) Lepingu üle peeti läbirääkimisi ajavahemikul 23. jaanuar 2003 kuni 16. september 2005.

3) Pidades silmas lepingu hilisemat sõlmimist, tuleks 25. jaanuaril 2001 Moskvas parafeeritud lepingule alla kirjutada.

4) Euroopa Liidu lepingule ja Euroopa Ühenduse asutamislepingule lisatud Ühendkuningriigi ja Iirimaa seisukohta käsitleva protokolli artikli 3 kohaselt on Ühendkuningriik teatanud soovist osaleda käesoleva otsuse vastuvõtmises ja kohaldamises.

5) Euroopa Liidu lepingule ja Euroopa Ühenduse asutamislepingule lisatud Ühendkuningriigi ja Iirimaa seisukohta käsitleva protokolli artikli 3 kohaselt on Iirimaa teatanud soovist osaleda käesoleva otsuse vastuvõtmises ja kohaldamises.

6) Euroopa Liidu lepingule ja Euroopa Ühenduse asutamislepingule lisatud Taani seisukohta käsitleva protokolli artiklite 1 ja 2 kohaselt ei osale Taani käesoleva otsuse vastuvõtmisel ning see ei ole talle siduv ega kuulu tema suhtes kohaldamisele,

ON TEINUD JÄRGMISE OTSUSE:

Ainus artikkel

Lepingu hilisemat sõlmimist silmas pidades on nõukogu eesistujal õigus nimetada isik(ud), kes on volitatud Euroopa Ühenduse nimel alla kirjutama Euroopa Ühenduse ja Vene Föderatsiooni vahelisele tagasivõtulepingule.

---

[2] ELT C […] […], lk.

Brüssel, [.. ..... 2006].

Nõukogu nimel
eesistuja

2006/0064 (CNS)

Ettepanek:

NÕUKOGU OTSUS

Euroopa Ühenduse ja Vene Föderatsiooni vahelise tagasivõtulepingu sõlmimise kohta

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti artikli 63 lõike 3 punkti b koostoimes artikli 300 lõike 2 esimese lõigu esimese lausega ning artikli 300 lõike 3 esimese lõiguga,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut,[3]

võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust[4]

ning arvestades järgmist:

1) Komisjon on Euroopa Ühenduse nimel pidanud läbirääkimisi Vene Föderatsiooniga tagasivõtulepingu sõlmimise üle.

2) Kooskõlas nõukogu [kuupäev] otsusega …/…/EÜ kirjutati kõnealune leping alla Euroopa Ühenduse nimel … …… 2006, pidades silmas lepingu sõlmimist hilisemal kuupäeval.

3) Käesolev leping tuleks heaks kiita.

4) Lepinguga luuakse tagasivõtmise ühiskomitee, kes võib võtta vastu oma töökorra. Sellisel juhul on asjakohane näha ette ühenduse seisukoha esitamiseks lihtsustatud kord.

5) Euroopa Liidu lepingule ja Euroopa Ühenduse asutamislepingule lisatud Ühendkuningriigi ja Iirimaa seisukohta käsitleva protokolli artikli 3 kohaselt on Ühendkuningriik teatanud soovist osaleda käesoleva otsuse vastuvõtmises ja kohaldamises.

6) Euroopa Liidu lepingule ja Euroopa Ühenduse asutamislepingule lisatud Ühendkuningriigi ja Iirimaa seisukohta käsitleva protokolli artikli 3 kohaselt on Iirimaa teatanud oma soovist osaleda käesoleva otsuse vastuvõtmises ja kohaldamises.

7) Euroopa Liidu lepingule ja Euroopa Ühenduse asutamislepingule lisatud Taani seisukohta käsitleva protokolli artiklite 1 ja 2 kohaselt ei osale Taani käesoleva otsuse vastuvõtmisel ning see ei ole talle siduv ega kuulu tema suhtes kohaldamisele,

ON TEINUD JÄRGMISE OTSUSE:

---

[3] ELT C […] […], lk.

[4] ELT C […] […], lk.

Artikkel 1

Ühenduse nimel kiidetakse käesolevaga heaks Euroopa Ühenduse ja Vene Föderatsiooni vaheline tagasivõtuleping.

Käesolevale otsusele on lisatud lepingu tekst.

Artikkel 2

Nõukogu eesistuja esitab kõnealuse lepingu artikli 23 lõikes 2 ettenähtud teate.[5]

Artikkel 3

Lepingu artikliga 19 moodustatud tagasivõtmise ühiskomitees esindab ühendust komisjon, keda abistavad liikmesriikide eksperdid.

Artikkel 4

Komisjon esitab tagasivõtmise ühiskomitees ühenduse seisukoha lepingu artikli 19 lõike 5 kohase töökorra vastuvõtmise kohta pärast nõupidamist nõukogu määratud erikomiteega.

Brüssel, ...…. 2006.

Nõukogu nimel
eesistuja

[5] Nõukogu peasekretariaat avaldab tagasivõtulepingu jõustumise kuupäeva Euroopa Liidu Teatajas.

Lisa

LEPINGU EELNÕU:

Vene Föderatsiooni ja Euroopa Ühenduse vahelise

tagasivõtulepingu kohta

LEPINGUOSALISED,

EUROOPA ÜHENDUS, edaspidi „ühendus“,

ja

VENE FÖDERATSIOON,

olles kindlalt otsustanud tugevdada koostööd tõhusamaks võitlemiseks ebaseadusliku sisserändega,

viidates ühelt poolt ühenduse ja selle liikmesriikide ning teiselt poolt Vene Föderatsiooni vahel 24. juunil 1994 Korful sõlmitud partnerlus- ja koostöölepingule, eriti selle artiklile 84 ja lepingu lõppakti artikleid 26, 32 ja 37 käsitlevale ühisdeklaratsioonile,

võttes arvesse 31. mail 2003 Peterburi tippkohtumisel kokku lepitud ühisavaldust, milles kinnitatakse, et Euroopa Liit ja Vene Föderatsioon lepivad kokku tagasivõtulepingut käsitlevate läbirääkimiste õigeaegses lõpetamises,

soovides käesoleva lepinguga ja vastastikkuse põhimõtte alusel kehtestada nende isikute kiire ja tõhusa tuvastamise ja tagasitoimetamise korra, kes ei vasta või enam ei vasta Vene Föderatsiooni või Euroopa Liidu mõne liikmesriigi territooriumile sisenemise, seal viibimise või elamise kohta kehtivatele tingimustele, ning vastastikuse koostöö vaimus soodustada selliste isikute transiiti,

rõhutades, et käesolev leping ei piira ühenduse, Euroopa Liidu liikmesriikide ega Vene Föderatsiooni õigusi, kohustusi ega vastutust, mis tulenevad rahvusvahelisest õigusest, sealhulgas rahvusvahelisi inimõigusi käsitlevatest õigusaktidest, nagu need on sätestatud eelkõige 10. detsembri 1948. aasta inimõiguste ülddeklaratsioonis, 16. detsembri 1966. aasta kodaniku- ja poliitiliste õiguste rahvusvahelises paktis, 28. juuli 1951. aasta pagulasseisundi konventsioonis ja 31. jaanuari 1967. aasta pagulasseisundi protokollis, 4. novembri 1950. aasta inimõiguste ja põhivabaduste kaitse Euroopa konventsioonis ja selle 16. septembril 1963. aasta protokollis ning 10. detsembri 1984. aasta piinamise ja muul julmal, ebainimlikul või alandaval moel kohtlemise või karistamise vastases konventsioonis,

võttes arvesse 7. veebruari 1992. aasta Euroopa Liidu lepingule ja 25. märtsi 1957. aasta Euroopa Ühenduse asutamislepingule lisatud Taani seisukohta käsitlevat protokolli ning kinnitades, et käesolevat lepingut ei kohaldata Taani Kuningriigi suhtes,

ON KOKKU LEPPINUD JÄRGMISES:

Artikkel 1

Mõisted

Käesolevas lepingus on kasutatud järgmisi mõisteid:

a) *tagasivõtmine* – nende isikute (taotluse saanud riigi kodanikud, kolmandate riikide kodanikud ja kodakondsuseta isikud) üleandmine taotluse esitanud riigist taotluse saanud riigile, kes on käesoleva lepingu kohaselt ebaseaduslikult ületanud piiri, viibinud või elanud taotluse esitanud riigis;

b) *liikmesriik* – Euroopa Liidu liikmesriik, välja arvatud Taani Kuningriik;

c) *liikmesriigi kodanik* – isik, kellel on ühenduse määratluse kohane liikmesriigi kodakondsus;

d) *Vene Föderatsiooni kodanik* või *Venemaa kodanik* – isik, kellel on vastavalt Vene Föderatsiooni õigusaktidele Venemaa kodakondsus;

e) *kolmanda riigi kodanik* – isik, kellel on muu riigi kui Vene Föderatsiooni või liikmesriigi kodakondsus;

f) *kodakondsuseta isik* – isik, kellel ei ole ei Vene Föderatsiooni ega ka mõne liikmesriigi kodakondsust ja kellel puudub mõne muu riigi kodakondsust tõendav dokument;

g) *elamisluba* – Vene Föderatsiooni või mõne liikmesriigi välja antud mis tahes liiki ametlik luba, mis annab isikule õiguse elada Vene Föderatsiooni või mõne liikmesriigi territooriumil. See ei hõlma ajutisi lubasid, mis võimaldavad isikul jääda riigi territooriumile seoses tema varjupaigataotluse või elamisloa taotluse menetlemisega;

h) *viisa* – Vene Föderatsiooni või mõne liikmesriigi luba või otsus, mida on vaja Vene Föderatsiooni või mõne liikmesriigi territooriumile sisenemiseks või selle läbimiseks. See ei hõlma lennujaama transiidiviisat;

i) *taotluse esitanud riik* – riik (Vene Föderatsioon või mõni liikmesriik), kes esitab käesoleva lepingu III jao kohase tagasivõtutaotluse või IV jao kohase transiiditaotluse;

j) *taotluse saanud riik* – riik (Vene Föderatsioon või mõni liikmesriik), kellele on esitatud käesoleva lepingu III jao kohane tagasivõtutaotlus või IV jao kohane transiiditaotlus;

k) *pädev asutus* – Vene Föderatsiooni või liikmesriigi ametiasutus, kelle ülesanne on käesoleva lepingu rakendamine vastavalt kahepoolsele rakendusprotokollile, mis on sõlmitud Vene Föderatsiooni ja liikmesriigi vahel vastavalt käesoleva lepingu artikli 20 lõike 1 punktile a;

l) *piiriala* – kuni 30kilomeetrine ala alates liikmesriigi ja Vene Föderatsiooni vahelisest maismaapiirist, samuti liikmesriigi ja Vene Föderatsiooni meresadamate territooriumid, sealhulgas tolliterritooriumid, ning rahvusvahelised lennujaamad;

m) *piiriületuskoht* – koht, mille kaudu liikmesriikide ja Vene Föderatsiooni pädevad asutused on lubanud ületada oma maismaa- ja merepiiri, sealhulgas rahvusvahelised lennujaamad ja meresadamad;

n) *transiit* – kolmanda riigi kodaniku või kodakondsuseta isiku läbisõit taotluse saanud riigi territooriumilt, reisides taotluse esitanud riigist sihtriiki.

I jagu. Vene Föderatsiooni tagasivõtukohustused

Artikkel 2

Venemaa kodanike tagasivõtmine

1) Vene Föderatsioon võtab liikmesriigi taotluse saamisel ja vastavalt käesolevas lepingus sätestatud korrale tagasi iga isiku, kes ei vasta või enam ei vasta taotluse esitanud liikmesriigi territooriumile sisenemise, seal viibimise või elamise kohta kehtivatele tingimustele, juhul kui käesoleva lepingu artikli 9 kohaselt on tõendatud, et isik on Vene Föderatsiooni kodanik.

   Sama sätet kohaldatakse ebaseaduslikult riigis viibivate või elavate isikute suhtes, kellel oli liikmesriigi territooriumile sisenemisel Vene Föderatsiooni kodakondsus, kuid kes on hiljem sellest loobunud Vene Föderatsiooni õigusaktide kohaselt ega ole saanud liikmesriigi või mõne teise riigi kodakondsust või elamisluba.

2) Pärast seda, kui Vene Föderatsioon on tagasivõtutaotluse heaks kiitnud, väljastab Vene Föderatsiooni pädev diplomaatiline või konsulaaresindus vastavalt vajadusele ja ilma viivituseta ning tagasivõetava isiku tahtest sõltumata isiku tagasipöördumiseks vajaliku reisidokumendi, mille kehtivusaeg on 30 kalendripäeva. Kui mingil põhjusel ei saa asjaomast isikut kõnealuse reisidokumendi kehtivusaja jooksul üle anda, väljastab Vene Föderatsiooni diplomaatiline või konsulaaresindus viivitamata uue sama kehtivusajaga reisidokumendi.

Artikkel 3

Kolmandate riikide kodanike ja kodakondsuseta isikute tagasivõtmine

1) Vene Föderatsioon võtab liikmesriigi taotlusel ja vastavalt käesolevas lepingus sätestatud korrale tagasi iga kolmanda riigi kodaniku või kodakondsuseta isiku, kes ei vasta või enam ei vasta taotluse esitanud liikmesriigi territooriumile sisenemise, seal viibimise või elamise kohta kehtivatele tingimustele, juhul kui käesoleva lepingu artikli 10 kohaselt saab tõendada, et:

   a) tagasivõtutaotluse esitamise ajal on kõnealusel isikul, kes on liikmesriigi territooriumile sisenenud otse Vene Föderatsiooni territooriumilt, viimase väljastatud kehtiv viisa; või

   b) kõnealusel isikul on tagasivõtutaotluse esitamise ajal kehtiv Vene Föderatsiooni väljastatud elamisluba; või

   c) kõnealune isik on sisenenud liikmesriikide territooriumile ebaseaduslikult otse Vene Föderatsiooni territooriumilt.

2) Käesoleva artikli lõikes 1 sätestatud tagasivõtukohustust ei kohaldata, kui:

a) kolmanda riigi kodanik või kodakondsuseta isik läbib Vene Föderatsiooni transiitreisijana rahvusvahelise lennujaama kaudu; või

b) taotluse esitanud liikmesriik või mõni muu liikmesriik on kolmanda riigi kodanikule või kodakondsuseta isikule väljastanud viisa või elamisloa, välja arvatud juhul, kui asjaomasel isikul on Vene Föderatsiooni väljastatud pikema kehtivusajaga viisa või elamisluba;

c) kolmanda riigi kodanikule või kodakondsuseta isikule on võimaldatud viisavaba sissepääs taotluse esitanud liikmesriigi territooriumile.

3) Pärast seda, kui Vene Föderatsioon on tagasivõtutaotluse heaks kiitnud, väljastab taotluse esitanud liikmesriik asjaomasele isikule Vene Föderatsiooni tunnustatud reisidokumendi (ELi ühtne reisidokument väljasaatmiseks, mille vorm on kooskõlas Euroopa Liidu Nõukogu 30. novembri 1994. aasta soovituses kehtestatud vormiga).

II JAGU. Ühenduse tagasivõtukohustused

Artikkel 4

Liikmesriikide kodanike tagasivõtmine

1) Liikmesriik võtab Vene Föderatsiooni taotlusel ja vastavalt käesolevas lepingus sätestatud korrale tagasi iga isiku, kes ei vasta või enam ei vasta Vene Föderatsiooni territooriumile sisenemise, seal viibimise või elamise kohta kehtivatele tingimustele, juhul kui käesoleva lepingu artikli 9 kohaselt on tehtud kindlaks, et isik on kõnealuse liikmesriigi kodanik.

Sama sätet kohaldatakse ebaseaduslikult riigis viibivate või elavate isikute suhtes, kellel oli Vene Föderatsiooni territooriumile sisenemisel liikmesriigi kodakondsus, kuid kes on hiljem liikmesriigi kodakondsusest selle liikmesriigi õigusaktide kohaselt loobunud ega ole saanud Vene Föderatsiooni või mõne teise riigi kodakondsust või elamisluba.

2) Pärast seda, kui liikmesriik on tagasivõtutaotluse heaks kiitnud, väljastab asjaomase liikmesriigi pädev diplomaatiline või konsulaaresindus vastavalt vajadusele ja ilma viivituseta ning tagasivõetava isiku tahtest sõltumata isiku tagasipöördumiseks vajaliku reisidokumendi, mille kehtivusaeg on 30 kalendripäeva. Kui mingil põhjusel ei saa asjaomast isikut kõnealuse reisidokumendi kehtivusaja jooksul üle anda, väljastab asjaomase liikmesriigi diplomaatiline või konsulaaresindus viivitamata uue sama kehtivusajaga reisidokumendi.

Artikkel 5

Kolmandate riikide kodanike ja kodakondsuseta isikute tagasivõtmine

1) Liikmesriik võtab Vene Föderatsiooni taotlusel ja vastavalt käesolevas lepingus sätestatud korrale tagasi iga kolmanda riigi kodaniku või kodakondsuseta isiku, kes ei vasta või enam ei vasta Vene Föderatsiooni territooriumile sisenemise, seal viibimise

või elamise kohta kehtivatele tingimustele, juhul kui käesoleva lepingu artikli 10 kohaselt saab tõendada, et

a) tagasivõtutaotluse esitamise ajal on kõnealusel isikul, kes on Vene Föderatsiooni territooriumile sisenenud otse taotluse saanud liikmesriigist, viimase väljastatud kehtiv viisa; või

b) kõnealusel isikul on tagasivõtutaotluse esitamise ajal kehtiv taotluse saanud liikmesriigi väljastatud elamisluba; või

c) kõnealune isik on sisenenud Vene Föderatsiooni territooriumile ebaseaduslikult otse taotluse saanud liikmesriigi territooriumilt.

2) Käesoleva artikli lõikes 1 sätestatud tagasivõtukohustust ei kohaldata, kui:

a) kolmanda riigi kodanik või kodakondsuseta isik läbib riiki transiitreisijana taotluse saanud liikmesriigi rahvusvahelise lennujaama kaudu;

b) Vene Föderatsioon on kolmanda riigi kodanikule või kodakondsuseta isikule väljastanud viisa või elamisloa, välja arvatud juhul, kui asjaomasel isikul on taotluse saanud liikmesriigi väljastatud pikema kehtivusajaga viisa või elamisluba;

c) kolmanda riigi kodanikule või kodakondsuseta isikule on võimaldatud viisavaba sissepääs Vene Föderatsiooni territooriumile.

3) Käesoleva artikli lõikes 1 sätestatud tagasivõtukohustus kehtib viisa või elamisloa väljastanud liikmesriigi suhtes. Juhul, kui viisa või elamisloa on väljastanud kaks või enam liikmesriiki, on käesoleva artikli lõikes 1 osutatud tagasivõtukohustus liikmesriigil, kes on väljastanud pikema kehtivusajaga dokumendi või, kui üks või mitu nendest on oma kehtivuse kaotanud, siis hetkel veel kehtiva dokumendi. Kui kõik dokumendid on kehtivuse kaotanud, on käesoleva artikli lõikes 1 osutatud tagasivõtukohustus liikmesriigil, kes on väljastanud kõige hilisema kehtivusaja lõpukuupäevaga dokumendi.

4) Pärast seda, kui liikmesriik on tagasivõtutaotluse heaks kiitnud, väljastab Vene Föderatsioon tagasivõetavale isikule asjaomase liikmesriigi poolt tunnustatud reisidokumendi.

III jagu. Tagasivõtmismenetlus

Artikkel 6

Tagasivõtutaotlus

1) Kui lõikest 2 ei tulene teisiti, tuleb käesoleva lepingu artiklites 2–5 esitatud kohustuse alusel tagasivõetava isiku mis tahes üleandmiseks esitada taotluse saanud riigi pädevale asutusele tagasivõtutaotlus.

2) Erandina käesoleva lepingu artiklitest 2–5 ei tule tagasivõtutaotlust esitada, kui tagasivõetaval isikul on kehtiv pass või kui isik on kolmanda riigi kodanik või

kodakondsuseta isik, siis ka selle riigi kehtiv viisa või elamisluba, kes peab ta tagasi võtma.

3) Kui taotluse esitanud riigi piirialal on kinni peetud isik, kes on riiki sisenenud otse taotluse saanud riigi territooriumilt ja kes on ületanud piiri ebaseaduslikult, võib taotluse esitanud riik esitada tagasivõtutaotluse 2 tööpäeva jooksul pärast kõnealuse isiku kinnipidamist (kiirmenetlus).

Artikkel 7

Tagasivõtutaotluste sisu

1) Iga tagasivõtmistaotluses tuleb esitada järgmine teave:

   a) tagasivõetava isiku andmed (nt tema nimed, perekonnanimed, sünniaeg ja võimaluse korral sünnikoht ning viimane elukoht);

   b) kodakondsust, ebaseaduslikku riiki sisenemist ja seal elamist tõendavate dokumentide kirjeldus ning kolmandate riikide kodanike ja kodakondsuseta isikute tagasivõtmise alused vastavalt käesoleva lepingu artikli 3 lõikele 1 ja artikli 5 lõikele 1.

2) Tagasivõtutaotluses tuleks võimaluse korral esitada ka järgmine teave:

   a) teade selle kohta, et üleantav isik võib vajada abi või hooldust, tingimusel et asjaomane isik on selgelt väljendanud oma nõusolekut selle teate esitamise kohta;

   b) mis tahes muu kaitse- või turvameede, mis võib olla vajalik konkreetse isiku üleandmisel.

3) Tagasivõtutaotluse ühtne vorm on esitatud käesoleva lepingu 1. lisas.

Artikkel 8

Tagasivõtutaotlusele vastamine

Tagasivõtutaotlusele vastatakse kirjalikult.

Artikkel 9

Kodakondsuse tõendamine

1) Artikli 2 lõikele 1 ja artikli 4 lõikele 1 vastavat kodakondsust saab tõendada vähemalt ühe käesoleva lepingu 2. lisas loetletud dokumendiga ka juhul, kui dokumendi kehtivusaeg on lõppenud. Kui nimetatud dokumendid esitatakse, tunnustavad liikmesriigid ja Vene Föderatsioon vastastikku kodakondsust ning täiendav kontrollimine ei ole vajalik.

2) Kui ei ole võimalik esitada ühtegi käesoleva lepingu 2. lisas loetletud dokumenti, saab käesoleva lepingu artikli 2 lõikele 1 ja artikli 4 lõikele 1 vastavat kodakondsust tõendada vähemalt ühe käesoleva lepingu 3. lisas loetletud dokumendiga ka juhul, kui

dokumendi kehtivusaeg on lõppenud.

– Kui esitatakse käesoleva lepingu lisas 3 A loetletud dokumendid, peavad liikmesriigid ja Vene Föderatsioon vastastikku kodakondsuse tõendatuks, kui nad ei suuda tõestada vastupidist;

– kui esitatakse käesoleva lepingu lisas 3 B loetletud dokumendid, käsitlevad liikmesriigid ja Vene Föderatsioon vastastikku neid asjakohase kontrolli alustamise alusena.

3) Kodakondsust ei saa tõendada valedokumentidega.

4) Kui ei ole võimalik esitada ühtegi 2. või 3. lisas loetletud dokumenti, korraldab Vene Föderatsiooni või asjaomase liikmesriigi pädev diplomaatiline esindus taotluse saamisel koostöös taotluse esitanud riigi pädeva asutusega asjatu viivituseta tagasivõetava isiku küsitlemise, et teha kindlaks tema kodakondsus. Küsitluste teostamise kord kehtestatakse käesoleva lepingu artiklis 20 sätestatud rakendusprotokollidega.

Artikkel 10

Kolmandate riikide kodanikke ja kodakondsuseta isikuid käsitlevad tõendid

1) Käesoleva lepingu artikli 3 lõikes 1 ja artikli 5 lõikes 1 sätestatud kolmandate riikide kodanike ja kodakondsuseta isikute tagasivõtmise aluse olemasolu saab tõendada vähemalt ühe käesoleva lepingu 4. lisas loetletud dokumendiga. Liikmesriigid ja Vene Föderatsioon tunnustavad selliseid tõendeid vastastikku ning nende täiendav kontrollimine ei ole vajalik.

2) Käesoleva lepingu artikli 3 lõikele 1 ja artikli 5 lõikele 1 vastavate kolmandate riikide kodanike ja kodakondsuseta isikute tagasivõtmise aluste olemasolu saab tõendada vähemalt ühe käesoleva lepingu 5. lisas loetletud dokumendiga.

– Kui esitatakse käesoleva lepingu lisas 5 A loetletud tõendid, peavad liikmesriigid ja Vene Föderatsioon tingimusi täidetuks, kui nad ei suuda tõestada vastupidist;

– kui esitatakse käesoleva lepingu lisas 5 B loetletud tõendid, käsitlevad liikmesriigid ja Vene Föderatsioon neid asjakohase kontrollimise alustamise alusena.

3) Kolmandate riikide kodanike ja kodakondsuseta isikute tagasivõtmise aluste olemasolu ei saa tõendada valedokumentidega.

4) Territooriumile sisenemise, seal viibimise või elamise ebaseaduslikkus määratakse kindlaks asjaomase isiku reisidokumentide alusel, milles puudub viisa või luba taotluse esitanud riigi territooriumil elamiseks. Taotluse esitanud riigi põhjendatud seletus selle kohta, et asjaomasel isikul ei ole nõutavaid reisidokumente, viisat või elamisluba, tõendab samuti *prima facie* ebaseaduslikku riiki sisenemist, seal viibimist või elamist.

Artikkel 11

Tähtajad

1) Tagasivõtutaotlus tuleb esitada taotluse saanud riigi pädevale asutusele hiljemalt 180 kalendripäeva jooksul alates kuupäevast, kui taotluse esitanud riigi pädev asutus on saanud teada, et kolmanda riigi kodanik või kodakondsuseta isik ei vasta või enam ei vasta riiki sisenemise, seal viibimise või elamise kohta kehtivatele nõuetele.

2) Tagasivõtutaotlusele tuleb vastata hiljemalt 25 tööpäeva jooksul alates tagasivõtutaotluse kättesaamise kinnitamise kuupäevast. Kui taotlusele õigeaegseks vastamiseks esineb õiguslikke või praktilisi takistusi, pikendatakse tähtaega põhjendatud taotluse korral kuni 60 kalendripäevani, ilma et see piiraks nende sätete kohaldamist, milles lepitakse kokku artikli 20 kohaselt rakendusprotokollide raames.

3) Käesoleva lepingu artikli 6 lõikele 3 vastava kiirmenetluse raames esitatud tagasivõtutaotlusele tuleb vastata 2 tööpäeva (mida määratletakse vastavalt taotluse saanud riigi õigusaktidele) jooksul pärast tagasivõtutaotluse kättesaamise kinnitust.

4) Käesoleva artikli lõigetes 2 ja 3 nimetatud tähtaja möödumisel peetakse tagasivõtutaotlus vastuvõetuks.

5) Asjaomane isik antakse üle 90 kalendripäeva jooksul. Käesoleva lepingu artikli 6 lõikele 3 vastava kiirmenetluse raames üleandmisel antakse asjaomane isik üle 2 tööpäeva jooksul. Põhjendatud taotluse korral võib seda tähtaega pikendada aja võrra, mis kulub õiguslike või tegelike takistuste kõrvaldamiseks. Käesolevas lõikes sätestatud tähtaegu hakatakse arvestama alates tagasivõtutaotluse heakskiitmise kuupäevast.

Artikkel 12

Tagasivõtutaotluse tagasilükkamine

Tagasivõtutaotluse tagasilükkamist põhjendatakse.

Artikkel 13

Üleandmise kord ja transpordiliigid

1) Enne isiku üleandmist lepivad Vene Föderatsiooni ja asjaomase liikmesriigi pädevad asutused eelnevalt kirjalikult kokku üleandmise kuupäeva, piiriületuskohta ja võimaliku saatemeeskonna kasutamise suhtes.

2) Üleandmiseks on lubatud kasutada kõiki transpordiliike – nii õhu-, maismaa- kui meretransporti. Tagasisaatmine õhutranspordiga ei pea toimuma taotluse esitanud riigi lennuettevõtja või personali kasutades ning võib toimuda nii regulaar- kui ka tšarterlende kasutades.

IV jagu. Transiit

Artikkel 14

Üldpõhimõtted

1) Liikmesriigid ja Vene Föderatsioon piiravad kolmandate riikide kodanike ja kodakondsuseta isikute transiiti juhtudega, kus nimetatud isikuid ei saa sihtriiki otse tagasi saata.

2) Juhul, kui on tagatud edasisõit muudes transiitriikides ja tagasivõtmine sihtriigis, lubab Vene Föderatsioon liikmesriigi taotlusel kolmandate riikide kodanike ja kodakondsuseta isikute transiiti ning liikmesriik võimaldab Vene Föderatsiooni taotlusel kolmandate riikide kodanike ja kodakondsuseta isikute transiiti.

3) Vene Föderatsioon või liikmesriik võib transiidist keelduda järgmistel juhtudel:

   a) kui kolmanda riigi kodanikku või kodakondsuseta isikut ohustab sihtriigis või muus transiitriigis piinamine või ebainimlik või alandav kohtlemine või karistus või surmanuhtlus või tagakiusamine rassi, usu, rahvuse, teatavasse sotsiaalsesse gruppi kuulumise või poliitiliste vaadete tõttu; või

   b) kui kolmanda riigi kodanik või kodakondsuseta isik võetakse taotluse saanud riigis või teises transiitriigis kriminaalvastutusele või tema suhtes rakendatakse sanktsioone; või

   c) rahvatervise, siseriikliku julgeoleku ja avaliku korra või taotluse saanud riigi muude riiklike huvidega seotud põhjustel.

4) Vene Föderatsioon või liikmesriik võib iga väljastatud loa tühistada, kui hiljem ilmnevad või selguvad käesoleva artikli lõikes 3 osutatud transiiti takistavad asjaolud või kui edasisõit võimalikes transiitriikides või tagasivõtmine sihtriigis ei ole enam tagatud. Sel juhul võtab taotluse esitanud riik vajaduse korral kolmanda riigi kodaniku või kodakondsuseta isiku viivitamata tagasi.

Artikkel 15

Transiidimenetlus

1) Transiitveo taotlus esitatakse pädevale asutustele kirjalikult ja see sisaldab järgmist teavet:

   a) transiidi liik (õhu-, maismaa- või meretransport), võimalikud muud transiitriigid ja kavandatud sihtriik;

   b) asjaomase isiku andmed (näiteks eesnimi, perekonnanimi, sünniaeg ja võimaluse korral sünnikoht, kodakondsus, reisidokumendi liik ja number);

   c) kavandatav piiriületuskoht, üleandmisaeg ja võimalik saatemeeskonna kasutamine;

   d) deklaratsioon selle kohta, et taotluse esitanud riigi seisukohalt on käesoleva lepingu artikli 14 lõike 2 kohased tingimused täidetud ning teadaolevalt ei esine käesoleva lepingu artikli 14 lõike 3 kohase keeldumise aluseks olevaid asjaolusid.

Transiiditaotluse ühtne vorm on esitatud käesoleva lepingu 6. lisas.

2) Taotluse saanud riik teatab taotluse esitanud riigi pädevatele asutustele kirjalikult riiki lubamisest, kinnitades piirületuskoha ja kavandatud riiki lubamise aja või teavitab teda riiki lubamisest keeldumisest ja sellise keeldumise põhjustest.

3) Juhul kui transiitvedu toimub õhutranspordiga, ei nõuta tagasivõetavalt isikult ja võimalikult saatemeeskonnalt lennujaama transiidiviisat.

4) Taotluse saanud riigi pädevad asutused aitavad vastastikku nõu pidades transiidile kaasa, eelkõige kõnealuste isikute üle järelevalvet teostades ja selleks sobilikke tingimusi luues.

V JAGU. KULUD

Artikkel 16

Transpordi- ja transiidikulud

Ilma et see piiraks pädevate asutuste õigust saada tagasi tagasivõetavalt isikult või kolmandatelt isikutelt tagasivõtmisega seotud kulusid, kannab taotluse esitanud riik tagasivõtmise ja transiidiga seotud transpordikulud taotluse saanud riigi piiriületuskohani.

VI jagu. Andmekaitse

Artikkel 17

Andmekaitse

Isikuandmeid edastatakse üksnes siis, kui seda on vaja selleks, et Vene Föderatsiooni või liikmesriigi pädevad asutused saaksid käesolevat lepingut rakendada. Isikuandmete edastamisel, töötlemisel ja käsitlemisel lähtuvad Vene Föderatsiooni pädevad asutused igal konkreetsel juhul Vene Föderatsiooni asjakohastest õigusaktidest ning liikmesriigi pädevad asutused direktiivist 95/46/EÜ ja asjaomase liikmesriigi siseriiklikest õigusaktidest, mis on võetud vastu kõnealuse direktiivi alusel. Lisaks kohaldatakse allpool esitatud põhimõtteid.

a) Isikuandmeid tuleb töödelda õiglaselt ja seaduslikult.

b) Isikuandmeid tuleb koguda täpse, selgelt kindlaksmääratud ning õiguspärasel eesmärgil, milleks on käesoleva lepingu rakendamine, ning neid andmeid ei tohi töödelda täiendavalt viisil, mis on vastuolus nimetatud eesmärkidega.

c) Isikuandmed peavad olema piisavad, asjakohased ega tohi ületada selle otstarbe piire, mille tarvis neid kogutakse ja/või hiljem töödeldakse. Edastada võib ainult järgmisi isikuandmeid:

   – tagasivõetava isiku andmed (näiteks eesnimi, perekonnanimi, võimalikud varasemad nimed, muud kasutatud nimed, nimed, mille all isikut tuntakse või varjunimed, sünniaeg ja -koht, sugu, praegune ja mis tahes varasem kodakondsus),

   – isikutunnistus või pass (liik, number, kehtivusaeg, väljastamise kuupäev, väljastanud ametiasutus, väljastamise koht),

– peatuskohad ja marsruudid,

– muu teave, mis on vajalik tagasivõetava isiku tuvastamiseks või käesolevas lepingus sätestatud tagasivõtmise tingimuste läbivaatamiseks.

d) Isikuandmed peavad olema täpsed ja vajaduse korral ajakohastatud.

e) Isikuandmeid säilitatakse andmesubjekte tuvastamist võimaldaval kujul ainult nii kaua, kui see on vajalik seoses andmete kogumise või hilisema töötlemise eesmärgiga.

f) Nii isikuandmeid edastavad kui ka neid vastuvõtvad pädevad asutused võtavad kõik mõistlikud meetmed, et vajaduse korral tagada isikuandmete parandamine, kustutamine või blokeerimine, kui nende töötlemine ei vasta käesoleva artikli punkidele c ja d, eriti kui andmed ei ole piisavad, asjakohased ega täpsed või nende maht on suurem, kui on vaja nende töötlemise eesmärgi saavutamiseks. See hõlmab ka teise lepinguosalise teavitamist andmete parandamisest, kustutamisest või blokeerimisest.

g) Taotluse korral teavitab isikuandmeid saav pädev isikuandmeid edastavat pädevat asutust edastatud andmete kasutamisest ja selle tulemustest.

h) Isikuandmeid võib edastada ainult neile pädevatele asutustele, kelle ülesanne on käesoleva lepingu rakendamine. Andmete edastamiseks hiljem muudele asutustele on vaja isikuandmeid edastava pädeva asutuse eelnev nõusolek.

i) Nii isikuandmeid edastav kui ka neid vastuvõttev pädev asutus on kohustatud isikuandmete edastamise ja vastuvõtmise kirjalikult registreerima.

VII jagu. Rakendamine ja kohaldamine

Artikkel 18

Seos muude rahvusvaheliste kohustustega

1) Käesoleva lepinguga ei piirata ühenduse, liikmesriikide ega Vene Föderatsiooni õigusi, kohustusi ega vastutust, mis tulenevad rahvusvahelisest õigusest ning eelkõige:

a) 28. juuli 1951. aasta pagulasseisundi konventsioonist ja 31. jaanuari 1967. aasta pagulasseisundi protokollist;

b) 4. novembri 1950. aasta inimõiguste ja põhivabaduste kaitse Euroopa konventsioonist;

c) 10. detsembri 1984. aasta piinamise ja muul julmal, ebainimlikul või alandaval moel kohtlemise või karistamise vastasest konventsioonist;

d) rahvusvahelistest väljaandmist ja transiiti käsitlevatest lepingutest;

e) mitmepoolsetest välisriikide kodanike tagasivõtueeskirju sisaldavatest rahvusvahelistest lepingutest, näiteks 7. detsembri 1944. aasta Chicago rahvusvahelise tsiviillennunduse konventsioonist.

2) Käesolev leping on ülimuslik üksikute liikmesriikide ja Vene Föderatsiooni vaheliste kahepoolsete tagasivõtulepingute või -kokkulepete suhtes, mis on sõlmitud või sõlmitakse käesoleva lepingu artikli 20 kohaselt ning mis käsitlevad käesoleva lepinguga reguleeritud küsimusi.

3) Käesolevas lepingus sätestatu ei takista isiku tagasisaatmist muude ametlike või mitteametlike kokkulepete alusel.

Artikkel 19

Tagasivõtmise ühiskomitee

1) Lepinguosalised asutavad tagasivõtmise ühiskomitee (edaspidi "ühiskomitee"), mille ülesandeks on eelkõige:

   a) jälgida käesoleva lepingu rakendamist;

   b) otsustada käesoleva lepingu ühtseks täitmiseks vajalike rakendusmeetmete üle;

   c) vahetada korrapäraselt teavet konkreetse liikmesriigi ja Vene Föderatsiooni vahel käesoleva lepingu artikli 20 kohaselt sõlmitud rakendusprotokollide kohta;

   d) teha otsuseid käesoleva lepingu lisade muutmise kohta;

   e) esitada ettepanekuid käesoleva lepingu muutmiseks;

   f) uurida, kas uute riikide ühinemisel Euroopa Liiduga on vaja käesolevat lepingut muuta ja vajaduse korral esitada muutmisettepanekuid.

2) Ühiskomitee otsused on lepinguosalistele siduvad.

3) Ühiskomiteesse kuuluvad ühenduse ja Vene Föderatsiooni esindajad; ühendust esindab Euroopa Komisjon, keda abistavad liikmesriikide eksperdid.

4) Ühiskomitee koguneb vajaduse korral ühe lepinguosalise taotlusel.

5) Komitee kehtestab oma töökorra.

Artikkel 20

Rakendusprotokollid

1) Vene Föderatsioon ja liikmesriigid sõlmivad rakendusprotokollid, mis hõlmavad eeskirju:

   a) pädevate asutuste, piiriületuskohtade, kontaktisikute andmete ja suhtlemiskeelte kohta;

   b) kiirmenetluse käigus tagasivõtmise üksikasjade kohta;

   c) saatemeeskonnaga toimuva üleandmise kohta, sealhulgas kolmandate riikide

kodanike ja kodakondsuseta isikute saatemeeskonnaga teostatava transiidi tingimuste kohta;

d) täiendava tõestus- ja tõendusmaterjali kohta lisaks käesoleva lepingu lisades 2–5 loetletule;

e) käesoleva lepingu artiklis 9 sätestatud küsitlemise korra kohta;

f) vajaduse korral kokkulepete kohta seoses käesoleva lepingu artikli 11 lõike 2 kohase tagasivõtutaotluste menetlemise tähtaegadega.

2) Käesoleva artikli lõikes 1 nimetatud rakendusprotokollid jõustuvad alles pärast ühiskomitee teavitamist.

3) Vene Föderatsioon nõustub rakendama ühe liikmesriigiga sõlmitud rakendusprotokolli mis tahes sätet suhetes mis tahes teise liikmesriigiga, kui viimane seda taotleb ning kui Vene Föderatsioonil on praktiliselt võimalik neid sätteid kohaldada. Liikmesriigid nõustuvad rakendama ühe liikmesriigi sõlmitud rakendusprotokolli mis tahes sätet suhetes Vene Föderatsiooniga, kui viimane seda taotleb ning kui liikmesriikidel on praktiliselt võimalik neid sätteid kohaldada.

See ei kehti käesoleva artikli lõike 1 punktis f sätestatud kokkulepete suhtes.

VIII jagu. Lõppsätted

Artikkel 21

Territoriaalne kohaldatavus

1) Kui käesoleva artikli lõikest 2 ei tulene teisiti, kohaldatakse käesolevat lepingut Vene Föderatsiooni territooriumil ning territooriumil, kus kohaldatakse Euroopa Ühenduse asutamislepingut.

2) Käesolevat lepingut ei kohaldata Taani Kuningriigi territooriumil.

Artikkel 22

Lisad

Lisad 1–6 on käesoleva lepingu lahutamatud osad.

Artikkel 23

Jõustumine, kehtivusaeg ja lõpetamine

1) Lepinguosalised ratifitseerivad või kiidavad käesoleva lepingu heaks oma riigis kehtivate menetluste kohaselt.

2) Ilma et see piiraks käesoleva artikli lõike 3 kohaldamist, jõustub käesolev leping teise kuu esimesel päeval pärast kuupäeva, mil lepinguosalised teatavad teineteisele, et käesoleva artikli esimeses lõikes nimetatud menetlused on lõpule viidud. Kui see kuupäev on varasem kui Vene Föderatsiooni ja Euroopa Ühenduse vahelise Vene

Föderatsiooni ja Euroopa Ühenduse kodanikele viisade väljaandmise lihtsustamise lepingu jõustumise kuupäev, siis jõustub käesolev leping viimati nimetatud lepinguga samal kuupäeval.

3) Käesoleva lepingu artiklites 3 ja 5 sätestatud kohustusi hakatakse kohaldama alles 3 aastat pärast käesoleva artikli lõikes 2 sätestatud kuupäeva. Selle kolme aasta jooksul kohaldatakse neid kohustusi ainult kodakondsuseta isikute ja nende kolmandate riikide kodanike suhtes, kellega Vene Föderatsioonil on sõlmitud kahepoolsed tagasivõtulepingud või -kokkulepped.

4) Käesolev leping sõlmitakse määramata ajaks.

5) Iga lepinguosaline võib käesoleva lepingu denonsseerida, teatades sellest ametlikult teisele lepinguosalisele. Käesolev leping kaotab kehtivuse kuus kuud pärast asjakohase teate kättesaamise kuupäeva.

Käesolev leping on koostatud kahes eksemplaris eesti, hispaania, hollandi, inglise, itaalia, kreeka, leedu, läti, malta, poola, portugali, prantsuse, rootsi, saksa, soome, slovaki, sloveeni, taani, tšehhi, ungari ja vene keeles, kusjuures kõik tekstid on võrdselt autentsed.

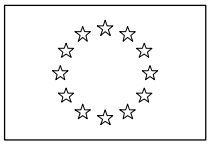
Euroopa Ühenduse nimel

(...)

Venemaa Föderatsiooni nimel

(...)

Euroopa Ühenduse ja Vene Föderatsiooni vahelise tagasivõtulepingu 1. lisa

[Venemaa Föderatsiooni riigivapp]

.....	.....
.....	.....
.....	.....
.....	.....……
.....……	..
……	

(Koht ja kuupäev)

.....
…….

(Taotluse esitanud riigi pädeva asutuse nimi)

Viide: .....……

☐ **KIIRMENETLUS**

Kellele:

.....
…….

.....
…….

.....
…….

(Taotluse saanud riigi pädeva asutuse nimi)

1. Tagasivõtutaotlus

vastavalt …. sõlmitud Euroopa Ühenduse ja Vene Föderatsiooni vahelise

tagasivõtulepingu artiklile 7

A. Isikuandmed

Foto

1. Täielik nimi (perekonnanimi alla joonida)

.....……

2.Sünninimi:

.....……

3.Sünniaeg ja -koht:

.....……

4. Sugu ja välimus (pikkus, silmade värv, eritunnused jne):

…….....…….

5. Tuntud ka kui (varasemad nimed, muud kasutatud nimed või nimed, mille all isikut tuntakse või varjunimed):

.....…….....……

6. Kodakondsus ja keel:

.....…….....……

7. Perekonnaseis (võimaluse korral): abielus vallaline lahutatud lesk

Kui isik on abielus:abikaasa nimi

laste nimed (kui on lapsi):

……

……..…….....

……

8. Viimane elukoht taotluse esitanud riigis:

.....…….....……

9. Viimane elukoht taotluse saanud riigis:

……

B. Üleantava isikuga seotud erilised asjaolud

1. Tervislik seisund

(nt eriarstiabi vajalikkus, nakkushaiguse nimetus ladina keeles):

.....

2. Märge isiku erilise ohtlikkuse kohta

(nt raskes kuriteos kahtlustatav, agressiivne käitumine):

.....

C. Lisatud tõendavad dokumendid

1..... .....

(passi nr) (väljastamise kuupäev ja koht)

....

(väljaandev asutus) (kehtivusaja lõpp)

2..... .....

(isikutunnistuse number) (väljastamise kuupäev ja koht)

....

(väljaandev asutus) (kehtivusaja lõpp)

3..... .....

(juhiloa number) (väljastamise kuupäev ja koht)

....

(väljaandev asutus) (kehtivusaja lõpp)

4..... .....

(muu ametliku dokumendi number) (väljastamise kuupäev ja koht)

....

(väljaandev asutus) (kehtivusaja lõpp)

D. märkused

.....

.....

.....

.....

(Taotluse esitanud riigi pädeva asutuse nimi) (pitser/templijäljend)

Euroopa Ühenduse ja

Vene Föderatsiooni vahelise tagasivõtulepingu 2. lisa

kodakondsust

tõendavate dokumentide loetelu

- Vene Föderatsiooni või liikmesriikide mis tahes pass (näiteks siseriiklik pass, kodaniku välispass, riigi pass, diplomaatiline pass, teenistuspass ja asenduspass, kaasa arvatud lapse pass),
- tõend Vene Föderatsiooni tagasipöördumiseks;
- ELi liikmesriikide isikutunnistused;
- kodakondsuse tunnistused või muud ametlikud dokumendid, milles on märgitud kodakondsus (näiteks sünnitunnistus);
- teenistusraamat ja sõjaväelase isikutunnistus,
- meremehe teenistusraamat, kipri teenistuskaart ja meremehepass.

Euroopa Ühenduse ja

Vene Föderatsiooni vahelise tagasivõtulepingu 3. lisa

kodakondsust

kaudselt tõendavate dokumentide loetelu

LISA 3 A

– käesoleva lepingu 2. lisas loetletud dokumentide tõestatud valguskoopiad,

– ametlikud kinnitused kiirmenetluse tarbeks, eelkõige piirivalveasutuste töötajatelt ja teistelt tunnistajatelt, kes saavad tõendada asjaomase isiku piiri ületamist.

LISA 3 B

– juhiluba või selle valguskoopia,

– taotluse saanud riigi asutuse väljaantud muu ametlik dokument;

– töötõend või selle valguskoopia,

– tunnistajate ütlused;

– asjaomase isiku kirjalikud seletused ja tema keel, kaasa arvatud kui see on tuvastatud ametliku testi tulemusena.

Euroopa Ühenduse ja

Vene Föderatsiooni vahelise tagasivõtulepingu 4. lisa

kolmandate riikide kodanike ja kodakondsuseta

isikute tagasivõtmise aluseid tõendavate dokumentide loetelu

– taotluse saanud riigi väljastatud kehtiv viisa ja/või elamisluba;

– riiki sisenemist / riigist lahkumist kinnitav tempel või sarnane kinnitus asjaomase isiku reisidokumendis või muud tõendid riiki sisenemise / riigist lahkumise kohta (nt fotograafilised, elektroonilised või biomeetrilised).

Euroopa Ühenduse ja

Vene Föderatsiooni vahelise tagasivõtulepingu 5. lisa

Nende dokumentide loetelu, millega saab kaudselt tõendada

Kolmandate riikide kodanike ja kodakondsuseta isikute tagasivõtmise tingimusi

LISA 5 A

– ametlikud kinnitused kiirmenetluse tarbeks, eelkõige piirivalveasutuste töötajatelt ja teistelt tunnistajatelt, kes saavad tõendada asjaomase isiku piiri ületamist.

LISA 5 B

– nimelised lennuki-, rongi-, bussi- või laevapiletid, millest ilmneb asjaomase isiku osalemine reisil ja tema marsruut taotluse saanud riigi territooriumilt taotluse esitanud riigi territooriumile;

– lennuki-, rongi-, bussi- või laevareisijate nimekirjad, millest ilmneb asjaomase isiku osalemine reisil ja tema marsruut taotluse saanud riigi territooriumilt taotluse esitanud riigi territooriumile;

– piletid, aga ka igasugused tõendid ja arved (nt hotelliarve, arsti/hambaarsti vastuvõtukaart, avalik-õiguslike/eraasutuste sissepääsukaardid jne), mis näitavad selgelt, et asjaomane isik viibis taotluse esitanud liikmesriigi territooriumil;

– ametlikud kinnitused, mida on andnud eeskätt piirivalveametnikud ja muud tunnistajad, kes võivad tunnistada asjaomane isiku piiri ületamist;

– asjaomase isiku kohtu- või haldusmenetluse käigus antud ametlik seletus;

– pärast taotluse esitanud riigi territooriumile sisenemist toimunud asjaomase isiku kinnipidamise koha ja muude asjaolude kirjeldus;

– teave, mis tõendab, et asjaomane isik on kasutanud kulleri- või reisibüroo teenuseid;

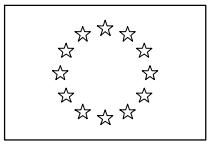
– rahvusvahelise organisatsiooni esitatud teave isiku isikusamasuse ja/või isiku territooriumil viibimise kohta;

– pereliikmete, reisikaaslaste ja teiste teated ja teabe kinnitamine nende poolt;

– asjaomase isiku seletus.

Euroopa Ühenduse ja

Vene Föderatsiooni vahelise tagasivõtulepingu 6. lisa

[Venemaa Föderatsiooni riigivapp]

.....	.....
.....	.....
.....	.....
.....	.....
..……	....……
…	…

(Koht ja kuupäev)

.....…
……..

(Taotlus
e
esitanud
riigi
pädeva
asutuse
nimi)

Viide

.....……

Kellele:

.....…
…….

.....…
……

.....……

(Taotluse saanud riigi pädeva asutuse nimi)

TRANSIIDITAOTLUS

vastavalt …. sõlmitud Euroopa Ühenduse ja Vene Föderatsiooni vahelise

tagasivõtulepingu artiklile 15

A. Isikuandmed

Foto

1. Täielik nimi (perekonnanimi alla joonida)

.....

2.Sünninimi:

.....

3. Sünniaeg ja -koht:

.....

4. Sugu ja välimus (pikkus, silmade värv, eritunnused jne):

……
…….

5. Tuntud ka kui (varasemad nimed, muud kasutatud nimed või nimed, mille all isikut tuntakse või varjunimed):

.....……
…….

6. Kodakondsus ja keel:

.....……
……..

7. Reisidokumendi liik ja number:

.....……

B. Üleantava isikuga seotud erilised asjaolud

1. Tervislik seisund

(nt eriarstiabi vajalikkus, nakkushaiguse nimetus ladina keeles):

.....……
……

2. Märge isiku erilise ohtlikkuse kohta

(nt raskes kuriteos kahtlustatav, agressiivne käitumine):

.....……

c. transiit

1. Transiidi liik:

❑ õhutransport ❑ meretransport ❑ maismaatransport

2. Lõplik sihtriik

…….

3. Muud võimalikud transiitriigid

……

4. Kavandatud piiriületuskoht, üleandmise kuupäev ja aeg, saatemeeskonna kasutamine

……
……

……
……

5. Sissepääs teistesse transiitriikidesse ja sihtriiki on tagatud (Vene Föderatsiooni ja Euroopa Ühenduse vahelise tagasivõtulepingu artikli 14 lõige 2)

❑ jah ❑ ei

6. Teave transiidist keeldumise kohta (Vene Föderatsiooni ja Euroopa Ühenduse vahelise tagasivõtulepingu artikli 14 lõige 3)

❑ jah ❑ ei

D. Märkused

.....
…….

.....
…….

.....
……..

.....……
……..

.....

(Taotluse esitanud riigi pädeva asutuse nimi) (pitser/templijäljend)

Ühisdeklaratsioon artikli 2 lõike 1 ja artikli 4 lõike 1 kohta

„Lepinguosalised võtavad arvesse, et Vene Föderatsiooni ja liikmesriikide kodakondsusseaduste kohaselt ei ole võimalik Euroopa Liidu ega Vene Föderatsiooni kodanikult kodakondsust ära võtta.

Lepinguosalised lepivad kokku, et konsulteerivad üksteisega õigeaegselt, kui nimetatud õiguslik olukord peaks muutuma. ”

Ühisdeklaratsioon artikli 3 lõike 1 ja artikli 5 lõike 1 kohta

„Lepinguosalised lepivad kokku, et isiku „otse sisenemisega“ on nimetatud sätete tähenduses tegemist siis, kui isik on sisenenud taotluse saanud riigist taotluse esitanud riigi territooriumile õhu-, maismaa- või meretranspordiga ilma vahepeal kolmandasse riiki sisenemata. Kolmanda riigi läbimist transiitreisijana lennujaama kaudu ei käsitleta riiki sisenemisena.“

Ühisdeklaratsioon Taani Kuningriigi kohta

„Lepinguosalised võtavad arvesse, et käesolevat lepingut ei kohaldata Taani Kuningriigi territooriumil või tema kodanike suhtes. Seepärast on asjakohane, et Vene Föderatsioon ja Taani Kuningriik sõlmivad tagasivõtulepingu käesoleva lepinguga samadel tingimustel.“

Ühisdeklaratsioon Islandi Vabariigi ja Norra Kuningriigi kohta

„Lepinguosalised võtavad arvesse tihedaid suhteid Euroopa Ühenduse ning Islandi Vabariigi ja Norra Kuningriigi vahel, toetudes eelkõige 1999. aasta 18. mai lepingule, milles käsitletakse nende riikide ühinemist Schengeni *acquis'* rakendamise, kohaldamise ja edasiarendamisega. Seepärast on asjakohane, et Vene Föderatsioon sõlmib tagasivõtulepingu Islandi Vabariigi ja Norra Kuningriigiga käesoleva lepinguga samadel tingimustel.“